

Hujambo (Hallo vriend) rafiki,

Column Driesje*

Honing of termiet? Bes of termiet? Dit is weer een van die moeilijke dagen waarop ik geen idee heb of ik termieten ga hengelen of iets anders lekkers uitzoek. Als ik bessen wil moet ik een uur met de zon meeslingeren en voor termieten een uur tegen de zon in. Voor honing moet ik de boom in klimmen en proberen de bijen weg te houden...

Het is allemaal lekker en goed om mijn volslanke figuurtje op peil te houden. Het vervelende is dat alles volop beschikbaar is, maar helaas niet allemaal binnen handbereik. Ik ben bang dat ik niet ga kiezen en straks hier met een lege maag zit. Het is de luxe van dit seizoen dat ik nu honger zit te lijden. Ik weet gewoon niet wat ik wil, ik haat het om te kiezen.

Ik ben blij als er dadelijk niets meer te kiezen is en ik in plaats van lekkere zoete bessen of van die kleverige honing alleen nog maar de keuze heb uit noten of noten. Het is saai, maar dan kan ik tenminste iemand de schuld geven als ik honger heb.

Het is net als met onze mannen die voortdurend lopen te rotzooien om de macht. Eerst vlooiën ze je de hele dag en delen ze vruchten en hun prooi met je. Ze proberen je te verleiden met smakkende lippen en stoerdoenerij. Ze verdedigen je bij elk conflict en lopen rond te paraderen in de meest verleidelijke poses. Ze gedragen zich bij elk opstootje alsof jij hun belangrijkste partner bent en ze hebben volle aandacht voor je

mooie lijfje. Maar als ze dan eindelijk de baas zijn, met dank aan jouw steun, zien ze je niet meer zitten of hangen.

Opeens zijn hun belangrijkste vriendjes de andere mannen met wie ze gisteren liepen te vechten en die ze zojuist hebben verslagen. Ze vlooiën hun voormalige tegenstander en omarmen hem liefkozend. En ik, hun voormalige steun en toeverlaat, ik ben alleen nog maar belangrijk als ik mijn maandelijks zwelling heb. Ik denk dan altijd: waarom heb ik de verkeerde keuze gemaakt? Waarom heb ik niet een van de anderen gesteund? Waarom heb ik uitgerekend diegene uitgezocht die me nooit meer ziet staan?

Dus moet ik weer terug naar mijn buurvrouw om gevlooid te worden en zelf op zoek naar bessen. En als de mannen nog eens iets vangen in de jacht sta ik achteraan in de rij om mee te mogen eten. Totdat ze weer overhoopligen, met elkaar vechten en opnieuw moeten bepalen wie de baas wordt. Dan komen ze voorbij met smakkende lippen en hun kont aan me tonend, als peuters die gerustgesteld moeten worden dat ze veilig zijn en op mijn steun kunnen rekenen.

Eigenlijk zou het altijd verkiezingstijd moeten zijn: dan zou ik elke dag lekker gevlooid worden, de beste bessen eten en geloven in alle beloftes die worden gedaan. En nog veel belangrijker: ik zou nooit meer hoeven te kiezen.

Driessen Foundation

De Driessen Foundation is donateur van het Jane Goodall Instituut. Wij hebben een aap geadopteerd en iedere editie van het magazine geeft deze chimpansee, die we Driesje hebben gedoopt, haar visie op het thema van dit magazine.

* De column van Driesje wordt geschreven door bioloog Patrick van Veen

Hakuna Matata
DRIESJE